

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תשע

ערב שבת קודש פ' תשא, פ' פרה ה'תשס"ט
שנת הקהל

770

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת השישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ו שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR BROTHER-IN-LAW
Reb Yitzchok Moshe (Ian) ben Reb Dovid Asniel
Ekman (Santiago, Chile)

Passed away on the 24th day of Shevat, 5769

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY HIS SISTER AND BROTHER-IN-LAW
Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel
Shagalov

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ביר יוסף ארי' לייב זיל חוב' פאולין רות ביר יצחק עיה
ולענין ר' יוסף ארי' לייב ביר משה באר חוב' מהת חשא ביר נטע אורי עיה ולענין ר' מאיר ביר צבי עיה שמאל
ו'הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

770 - "עד עולם" / קטע מקונטרס "בית רבינו שבבבל"

3

8 770 - מוסף מיוחד

בית המקדש שלנו / מבחר קטעים נפלאים אודות מעלה "בית חינו", "בית משיח" - 770

8

12 זמן הגאולה

אליהו הנביא צעק "עד מתי" ולא הלך אחר-כך לטייל... / פי השבוע באור הגאולה

12

14 המעשה הוא העיקר

רוצים שנתגן "משיח נאו" וכך תמהר את הגאולה / הוראות למעשה בפועל

14

א עזרו אקלוג אנה בנה - את האל ואלהי ישראל

15

צד השווה בין מצות הקהל לענין הפורים / הוראות הרבי מלך המשיח לשנת הקהל

צד השווה בין מצות הקהל לענין הפורים

כבר העירותי בהזדמנויות שונות*, כי השנה היא שנת-סגולה עבור פעילויות השייכות לחינוך-על-טהרת-הקודש, באשר השנה היא שנת הקהל. בזמן שבית-המקדש הי' קיים היו מקהילים בשנה שלאחרי השמיטה את כל העם, אנשים, נשים וטף, על מנת להמריצם ולחזקם בעניני יראת שמים, תורה ומצוות.

מצות הקהל מתייחדת בכך שמחוייבים בה כל ישראל - אנשים, נשים וטף, כולל קטני קטנים.

ובאשר המשתה ("באנקעט") מתקיים החודש, שנקודת החודש היא פורים, כדאי להעיר, כי ישנו צד השווה בין מצות הקהל לענין הפורים, בכך שגם מאורעות הפורים נגעו לכל ישראל בשנה - אנשים, נשים וטף (כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד). ולכן, כאשר נצרכו לבטל גזירת המן הרשע, תבעה אסתר - לך כנוס את כל היהודים, ולהקהיל את כל ישראל לצום ולעשות תשובה. ומספרים חכמינו זכרונם לברכה, כי אימתי בטלה הגזירה? - כאשר הילדים הקטנים, תינוקות של בית רבן, אלו שמרדכי הצדיק כינסם ולמד עמם תורה, היו מוכנים ללכת על מסירת-נפש ביחד עם מרדכי הצדיק.

מצות הקהל וענין הפורים מזכירים לנו, כי הדרך היחידה לשלול, שלכתחילה לא יקום לו המן, ולא יזדקקו לנסים הללו, היא באמצעות ההבטחה, שכל ילדי ישראל, מהצעירים ביותר ומעלה, יקבלו חינוך תורני-נאמן, במוסדות תורה על טהרת הקודש.

(מכתב מתאריך תענית אסתר תשכ"ז - תרגום מלקו"ש ח"ו ע' 382).

(* ראה גם מכתב מתאריך ראש חודש אדר הסמוך לניסן תשכ"ז - לקו"ש ח"ו 383.

המדור מוקדש לזכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחי וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחוה מוסיא שיחי שגלוב

המדור "770 - מוסף מיוחד" מוקדש לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"ז וזגות הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג י"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לזכות
החתן התמים ישראל נח שי' בליניצקי
והכלה המהוללה מרת שרה רחל תחי' גלייזר
לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת

יה"ד שיוכו לבנות בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות - כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, ולקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בפועל ממש בגאולה האמיתית והשלימה למטה מעשרה טפחים, "נאו" ממ"ש!

רוצים שתנגן "משיח נאו" וכך תמהר את הגאולה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

בנוגע להשתדלות שצריכה להיות עם ילדים, יכולים לחשוב – דמיון שהגאולה העתידה תלוי במעשינו ועבודתנו בזמן הזה, וילדים הרי פטורים מן המצוות – מהי התועלת לעסוק עם ילדים?

ועד"ז בנוגע לנשים: אומרים שע"י מבצע תפילין יביאו את הגאולה – והרי אשה אינה שייכת לתפילין, וא"כ איזו שייכות יש לה עם הגאולה?

ע"כ ישנה ההוראה מזהרה שאומר – שאע"פ שקטנים ונשים פטורים מן המצוות – בכוס של ברכה (דלעתיד) "הכל חייבין", מכיון שלענינים דלעתיד-לבוא יש לכל היהודים שייכות בשוה, כי מצד העצם שלמעלה מתורה ומצוות כל היהודים הם בשוה.

ויתירה מזו, בנוגע לילדים, כיון שהם ממהרים ביותר את הגאולה, מובנת ההשתדלות שצריכה להיות כבר עכשיו עם הקטנים (ונשים).

ועד"ז ההוראה בנוגע למבוגרים:

כאשר ניגשים ליהודי ואומרים לו שינגן שרוצים "משיח נאו" ועל ידי זה ימהר את הגאולה – טוען הוא, שקודם עליו לעשות תשובה בבוקר, ואח"כ צריך לקבץ תורה ומצוות כדי להיות מוכן ללכת לקבל פני משיח צדקנו...

יש לומר לו: משיח הוא למעלה מכל הענין של תורה ומצוות, וכאשר משיח יבוא לא תהי' שום נפקא-מינה אם הניח תפילין בערב שבת, אם עשה קידוש היום (בשבת) ואם ישב והתאמץ שלש שעות בהתוועדות כדי לא להרדם. מה שרק עשה, אפי' אם ישן בעת ההתוועדות, יהי' לו חלק מהכוס של ברכה, ומאיזו כוס של ברכה – מה"כוס רוי"2!

[ועד"מ מ"ש הרמב"ם בסוף הלכות מלכים ומלחמותיהן, שלעתיד לבוא יהיו ה"מעדנים מצויין כעפר", במילא יהי' לכל אחד חלק בכוס של ברכה דלעתיד].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תשא ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

(1) ח"ב קפט, ב ואילך. הביאור על הזרה הנ"ל ועל המובא בלקוטי לוי"צ על הזרה (ע' קלו ואילך) נתבאר באריכות לפנ"ז בהשיחה ונדפס בשיחות קודש תשמ"א

ח"ב ס"ע 515 ואילך. (2) תהלים כג, ה.

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

770 - "עד עולם"

"בית (רבינו) - מספרו שבע מאות ושבעים, וע"ש מספר זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" כפי כל ישראל, "770" • "רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון" • עפ"ז מוכן גודל העילוי ד"בית רבינו" - "מקדש מעט העיקרי בגלות האחרון, שנסע מקדש וישב שם" ולכן "הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ולא עוד אלא שבו יתגלה מקדש העתיד, ומשם ישוב לירושלים • העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מ"בית רבינו" ("770") הולכת ונמשכת וביתר שאת וביתר עוז • "בית רבינו" ("770") הוא בכחינת "תלפיות", "תל שכל פיות פונים בו", יותר מיובל שנים (ת"ש - תש"נ), "עד עולם" • קטע מקונטרס "בית רבינו שבבבל" - מוגה*

א. [.] ועוד ועיקר - מעלת "בית רבינו שבבבל" בנוגע להגאולה:

"רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור¹, כמו משה רבינו

1) להעיר, שבכאו"א מישראל יש ניצוץ משיח [ועפ"ז יש לתווד דרשות חז"ל על הפסוק (בלק כד, יז) דרך כוכב מיעקב", שקאי על מלך המשיח (ירושלמי תענית פ"ד ה"ה), וקאי על כאו"א מישראל (ירושלמי מע"ש ספ"ד) - ששניהם אמת בפועל, כיון שבכאו"א מישראל יש ניצוץ משיח (ראה מאור ענינים ס"פ פינחס)], בחי' היחידה, ניצוץ מבחי' היחידה הכללית שהיא נשמת משיח (רמ"ז לזח"ב מ, ב. ועוד). וכיון ש"הנשיא הוא הכל", שכולל כל הניצוצות דמשיח שבכאו"א מישראל, בחי' היחידה הפרטית, נמצא, שנשמתו היא בחי' היחידה הכללית, נשמתו של משיח, ולכן הוא המשיח שבדור.

(הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון"², כידוע³ שבכל דור ישנו "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא⁴ בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב⁵ אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיין

(2) ראה לקו"ש חי"א ע' 8 ואילך. וש"נ.
(3) ראה שו"ת חתם-סופר חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שדי חמד פאת השדה מערכת האל"ף כלל ע' ועוד.
(4) סנהדרין צח, ב ובפרש"י.
(5) רבינו שבבבל, שהוא כמו רבינו הקדוש בארץ ישראל (כנ"ל הערה 40 [בקונטרס בית רבינו שבבבל]), - ועפ"ז י"ל שבדברי רב "היינו רבינו

(* הערת המו"ל: השיחה מובאת בהכנסנו לשנת השבעים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון (ט' אדר הישית), ובשייכות למספר הגליון דקונטרס זה - 770, שהוא גם מספר השבתות המדוייק שעברו מאז ג' תמוז היתשני"ד, בדרישה ובצקקה גדולה: "רצוננו לראות את מלכנו"!

עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש", הנשיא שבדורו.⁶

ומזה מובן שעיקר ענינו של "בית רבינו שבבבל", הוא, **הגאולה מבבל**, ע"י הנתינת-כח לכללות עבודתם של ישראל לעשות מבבל (חוץ לארץ) ארץ ישראל, כפתגם הידוע⁷ "נעשה כאן (בחוץ לארץ) ארץ ישראל", שענין זה נעשה לכל לראש ע"י בנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ("מקדש מעט") בארצות אשר באו שם⁸, ומהם נמשכת הקדושה בכל ארץ העמים, ועי"ז ממחרים ומזרזים ופועלים קיום היעוד "עתידיה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"⁹, "שיהי' כל העולם כולו אז במדרגת ארץ ישראל דעכשיו, ואז תהי' א"י במדרגת ירושלים דעכשיו, וזהו שאמרו שירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל כולו"¹⁰, שבה יקבעו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל מחובר למקדש.

וכיון שעיקר ענינו של "בית רבינו שבבבל"

הקדוש, פסק גם בנוגע לעצמנו * שהיינו רבינו שבבבל".

(6 ראה שד"ח שם: "בדרך הזה הי' משוער אצלם בכל דור מי הוא . . רבינו הקדוש . . בדורו אמרו וידעו שהוא המוכן . . וכן הוא בכל דור ודור צ"ל אחד מוכשר שמא יזכו, ועפ"ז כתבו ג"כ תלמידי האר"י ז"ל שבימיו הי' האר"י ז"ל. ומסיים "וכ"ז הוא פשוט".

(7 ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפה.

(8 כולל גם בתים פרטיים דבני", אשר, ע"י עבודתם של ישראל בתורה תפלה וגמ"ח בבתיהם הפרטיים, נעשים הם בתי תורה תפלה וגמ"ח, ע"ד ובדוגמת "מקדש מעט".

(9 ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישע"י רמז תקג.

(10 לקו"ת מסעי פט, ב.

(* ע"ד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ"ג) "דין וזשבו"ן (דין ואז"כ חשבון) - ע"פ דברי המשנה (שם מט"ז) "נפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו", שלאחרי שפוסק האדם מדעתו דינו של חברו, פוסק דין לעצמו שלא מדעתו, כיון שנו"פ יד"ן זה נושאים "חשבון" בנוגע למצבו הוא (ראה לקו"ש ח"י ע' 283. וש"נ).

הוא **קיבוץ ואסיפת** כל הבתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל **לקבעם בארץ ישראל**, מחובר לבית המקדש - "הרי הוא (לא רק ה"מקדש מעט" העיקרי בבבל "שנסע מקדש וישב שם", אלא גם) **מקום המקדש גופי' דלעתיד**", שבו יתגלה המקדש דלעתיד, ומשם ישוב לירושלים.

ב. עפ"ז יש לבאר כהנ"ל בנוגע ל"בית רבינו שבבבל" **בדורנו זה** - ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

ובהקדים פתגם כ"ק מ"ח אדמו"ר¹¹ ש"עשר גליות גלתה ליובאוויטש"¹², מליובאוויטש [שבה הי' גילוי פנימיות התורה כפי שנתבארה באופן של הבנה והשגה ("יתפרנסו"ן¹³) ע"י תורת חסידות חב"ד במשך כמה דורות¹⁴] לרסטוב, מרסטוב לפטרבורג¹⁵, ומפטרבורג גלתה מחוץ למדינה ההיא, ללטיביא¹⁶ ואח"כ לפולין¹⁷, ועד לגלות

(11 ראה סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 549. וש"נ.

(12 ע"ד שמצינו בסנהדרין - ש"לעשרה מקומות גלו" (רמב"ם הל' סנהדרין ספ"ד).

(13 תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 136 הערה 35. וש"נ.

(14 מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (שאו העתיק אדמו"ר מהרושב מושוב לרסטוב) - ק"ג שנים ("שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" בהקדמת "היום יום").

(15 משנת תרפ"ד עד לאחרי המאסר והגאולה בשנת פרז"ת, שאז העתיק מושוב מפטרבורג* למושבה מאלאחאוקא - סמוכה למאסקווא (שם).

(16 באסרו חג הסוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא.

(17 בשנת תרצ"ד העתיק מושוב לווארשא, פולין, ובשנת תרצ"ו העתיק מושוב לאטוואצק עד אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהורי"צ ח"ה).

(* כפי שנקראת אז לפטרינגרד - ובימים אלו יש שקו"ט להחזיר שמה לפטרבורג (ראה שיחת ש"פ קורח, ג' תמוז תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 658)).

הנביא מצבם של בני", ומכיון שכן, לא יעלה על דעתו של אף אחד שאליהו הנביא אמר דברים אלו בתור סיפור או הצעה, ואח"כ הלך לטייל ח"ו... אליהו הנביא כאב והצטער ביותר על מצבם של בני", ולכן **צעק** מקירות לבו **ותבע** מהם בכל התוקף: "**עד מתי** אתם פוסחים על שתי הסעיפים!"

אחרי "תיקון-חצות" כדבעי, לא הולכים לישון...

ועד"ז מובן בנוגע ללשון "עד מתי" שמובא בפיוטים ד"תיקון-חצות" - שהמשמעות ללשון זה היא באותו אופן כמו משמעות הלשון "עד מתי" בפסוק הנ"ל, וכיו"ב [שהרי כל הפייטנים ייסדו את הפיוטים בהתאם ללשון הכתוב בתנ"ך ובמדרשי חז"ל], ותוכנו - **תביעתם** של בני" מהקב"ה שאינם יכולים לסבול יותר את הגלות!

כאשר יהודי עורך "תיקון-חצות", מצטער ובוכה על חורבן ביהמ"ק, ואומר "עד מתי" - אין זו בקשה סתם, באופן ד"מהיכי תיתי", ולאחרי' הולך לישון...

- יהודי שעורך "תיקון-חצות" כדבעי, שמצטער ובוכה באמת כו', אינו הולך לישון לאחר עריכת תיקון-חצות, אלא עוסק בלימוד התורה (נגלה או חסידות) עד אור הבוקר, ואח"כ הולך לטבול במקוה, ונעמד להתפלל "כעבדא קמי מרי"⁷, ומבקש **ותובע** מהקב"ה שתהי' כבר הגאולה, וענין זה גופא - מתוך תנועה ד"עבדא קמי מרי"⁸!

וכאמור - זהו הפירוש הפשוט ד"עד מתי" בפשוטו של מקרא, וכן ע"פ רמז של מקרא, דרוש של מקרא, ועאכו"כ - סוד של מקרא.

ולכן, אין כל צורך לחפש הוכחה לדבר. - כאשר מוצאים שענין זה מובא בפירוש במקום פלוני - מהיכי תיתי, יכולים לציין זאת, אבל לא באופן שצריכים לחפש ראי' והוכחה לזה, אלא אם כן המדובר אודות יהודי שעדיין לא הגיע לדרגא ד"בן חמש למקרא"... [לפני גיל חמש ישנו גיל ארבע, ולפנ"ז - כשהתינוק מתחיל לדבר, בגיל שנתיים וכו']. במקרה כזה - הרי מכיון שגם הוא יהודי ("ער איז אויך אַ אידישע קינד"), צריכים להביא לו הוכחה שענין זה מפורש בספר פלוני!

(משיחת ש"פ תשא, שושן-פורים קטן ה'תשד"ח - בלתי מוגה)

(7 שבת י, א



המדור מוקדש

לזכות ר' מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

ולזכות מרת ח'י רחל בת שפרינצא שנאל שתחי

ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפוש"ש בגו"ר ולזיווג הגון

ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר ולזכות צבי בן ח'י רחל לרפוש"ש וקרובה

אליהו הנביא צעק "עד מתי" ולא הלך אחר-כך לטייל...

"עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים" (מהפטרת פ' תשא)

בהמשך להמוזכר לעיל שיהודי יכול לתבוע מהקב"ה שיתן לו כו', הרי כאן המקום להזכיר מה שדובר בהתוועדות שלפנ"ז¹ אודות דרישת ותביעת בני" מהקב"ה על ענין הגאולה, כפי שמודגש בפיזטים ד"תיקון-חצות" הלשון "עד מתי", שתוכנו – שבנ"י אינם יכולים לסבול עוד את ענין הגלות, ולכן תובעים מהקב"ה שכבר תבוא הגאולה.

ולמרבה הפלא, הנה למרות אריכות הביאור בענין זה באופן הכי פשוט – עדיין מתפלפלים בזה, ומחפשים מקורות וכו'!

כאשר מבוגרים מתבלבלים בענין מסויים ואינם מוצאים ידיהם ורגליהם, אזי ישנה עצה פשוטה – לשאול אצל בן חמש למקרא:

ישאלו לבן חמש למקרא מהו פירוש התיבות "עד מתי" [תיבות שלמדם כבר בחומש – בנוגע לגאולה ממצרים]², האם זהו סיפור דברים, הצעה או אפילו בקשה באופן ד"מהיכי תיתי", מן השפה ולחוץ, או שזוהי תביעה שנאמרת בכל התוקף, ואז ישמעו ממנו שהפירוש ד"עד מתי" הוא – תביעה שנאמרת בכל התוקף!...

והנה, הדרישה והתביעה שמתבטאת בלשון "עד מתי" – מפורשת גם בהפטרה דשבת זו:

בהפטרה מסופר אודות המאורע דאליהו בהר הכרמל, שבו פנה אליהו הנביא לבנ"י ואמר להם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים אם ה' הוא האלקים לכו אחריו וגו"³.

כאשר נתבונן לרגע בפרטי מאורע זה – מצב שבו היו צריכים לפעול אצל כו"כ מבנ"י שידעו ש"ה' הוא האלקים", ולא יעבדו לבעל ח"ו, ולמטרה זו בנה אליהו הנביא מזבח והקריב קרבן בחוץ [למרות האיסור דשחוט חוץ, בתור הוראת שעה]⁴, ובמעמד זה פונה אליהו הנביא לבנ"י ואומר להם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים וגו" – בודאי יגיע כאור"א למסקנא הכי פשוטה, שדבריו של אליהו הנביא לא נאמרו בתור סיפור בעלמא, או בתור הצעה בלבד: הקשיבו יהודים ("הערט זיך איין אידן"), ברצוני להעיר לכם, שלהיותכם "עם חכם ונבון"⁵, סבורני ש"לא מתאים" לכם להיות במצב של "פוסחים על שתי הסעיפים"... אלא בודאי נאמרו דברים אלו באופן של תביעה בכל התוקף: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים"!

כל מי שיש לו מושג כל-שהוא באהבת ישראל, ובפרט "ואהבת לרעך כמוך"⁶, וכל מי שיחשוב לרגע שהמדובר אודות אליהו הנביא – יבין בפשטות עד כמה נגע ללבו של אליהו

- (1) שיחת ש"פ משפטים ס"ח. (2) בא י, ג. (3) מלכים א' יח, כא. (4) יבמות צ, ב. רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ט ה"ג. (5) ואתחנן ד, ו. (6) קדושים יט, יח.

אמריקא¹⁸, ובאמריקא גופא בכמה מקומות, עד להמקום הקבוע ד"בית רבינו", בית הכנסת ובית המדרש שלו, המרכז של ליובאוויטש במשך עשר שנים (תקופה שלמה) האחרונות ("הכל הולך אחר החיתום"¹⁹) דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין, וגם לאחרי הסתלקותו קדושה לא זזה ממקומה²⁰, ואדרבה, באופן ד"מעלין בקודש", "מוסיף והולך"²¹, עד ביאת גואל צדק.

ועד"ז בנוגע להגלות דכללות בני" – שבדורנו זה נמצאים רוב מנין ורוב בנין דבנ"י בגלות אמריקא, ויש לומר, שזהו א' הטעמים לכך שגם נשיא הדור (ש"הנשיא הוא הכל") חי ונמצא עשר שנים בגלות אמריקא, ומשם עסק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה בכל שאר הארצות אשר באו שם בני", ע"י תלמידיו ושלוחיו בכל קצוי תבל.

וכיון ש"בכל מקום שגלו שכינה עמהן", הרי, בגלות זה האחרון שרוב מנין ורוב בנין דבנ"י ביחד עם נשיא הדור נמצאו בגלות אמריקא, גלתא גם השכינה לגלות אמריקא; ובגלות אמריקא עצמה ("בבבל) היכא" – בה"מקדש מעט" ד"בית רבינו", שהוא בדוגמת "בי כנישתא דהוצל ובי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא", "שנסע מקדש וישב שם" (במקום המקדש שבירושלים)²², וממנו נמשכת השראת השכינה בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם.

(18) בט' אדר שני ה'ש"ת.

(19) ברכות יב, א.

(20) ראה ע"פ ש"ד פ"ד. של"ד פ"ג. של"ה פ"א. תניא אגה"ק ביאור לסי' ז"ד.

(21) שבת כא, ב.

(22) ראה "התמים" חו' ב' ע' קכו: "מיום שחרב בית המקדש וקדשי קדשים עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק... ויבנה לנו את ירושלים ובית המקדש עם הקדשי קדשים, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא בית המקדש שלנו כו".

ויש לומר ההסברה בזה – לפי שבדור זה, דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, מסיימים ומשלימים "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"²³ לעשות מארץ העמים ארץ ישראל גם במקום היותר תחתון דארץ העמים, חצי כדור התחתון (שבו לא ה' מתן תורה²⁴), אשר, ע"י העלאת המקום היותר תחתון מעלים גם את כל שאר המקומות דארץ העמים²⁵, וענין זה נעשה ע"י "בית רבינו" שבחצי כדור התחתון, שממנו אורה יוצאה לכל העולם, לעשות מהעולם כולו (עד לפנה הכי נדחת בקצוי תבל) ארץ ישראל, שזהו"ע ד"עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות", ו"עתידה ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל", שבה יוקבעו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם כולו מחובר לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור (כנ"ל ס"א), ועוד וג"ז עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות²⁶, אשר, ע"י הפצתה חוצה ("יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל) פועלים ביאת מלכא משיחא²⁷.

ועפ"ז מובן גודל העילוי ד"בית רבינו" – "מקדש מעט העיקרי בגלות האחרון, שנסע מקדש וישב שם" ולכן "הרי הוא מקום

(23) תניא רפ"ז.

(24) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ב ע' תצב ואלך. וש"נ.

(25) "כמו בהגהת כותלי בית שצריכים להתחיל להגבי' הקורה התחתון דוקא ואז ממילא יוגבהו העליונים הימנו, משא"כ אם ה' מתחיל מאמצע הכותל לא ה' מגבי' התחתונים" (תו"א בראשית ד, רע"א).

(26) להעיר, שתורת החסידות היא בחי' היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות). הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של משיח צדקנו (כנ"ל הערה 1).

(27) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחלתו.

המקדש גופו דלעתיד²⁸, ולא עוד אלא שבו יתגלה מקדש העתיד, ומשם ישוב לירושלים (כנ"ל ס"ד בהשיחה²⁸).

ג. ויש להוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו²⁹ של "בית רבינו" שבדורנו:

"רבינו" – ב' שמותיו רומזים על הגאולה: שמו הראשון – יוסף – ע"ש "ביום ההוא יוסיף אדני- שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים גו' ומאיי הים גו' ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ"³⁰, ושמו השני – יצחק – ע"ש הצחוק והשמחה ששלמותה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כמ"ש³¹ "אז ימלא שחוק פיננו", "אז" דייקא, לעתיד לבוא³², כשיאמרו ליצחק (דוקא) "כי אתה אבינו"³³.

"בית (רבינו)" – מספרו שבע מאות ושבעים³⁴, וע"ש מספר זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" בפי כל ישראל, "770"³⁵, שמספר זה הוא הגימטריא ד"פרצת", ע"ש "פרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"³⁶, שרומז שמבית זה אורה יוצאה לכל ד' רוחות העולם,

(28) התועודיות תשנ"ב ח"א ע' 418.

(29) כידוע שהשם מורה על תוכנו ומהותו של הדבר הנקרא בשם זה (תניא שעהיה"א ספ"א. וראה בארוכה תשובות וביאורים (קה"ת תשל"ד) פ"א וש"נ).

(30) ישע"י יא, יא-יב.

(31) תהלים קכו, ב.

(32) משא"כ בזמן הגלות, ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז, שנאמר אז ימלא שחוק פיננו" (ברכות לא, א).

(33) ישע"י סג, טז. שבת פט, ב.

(34) להעיר מהנהגת גדולי ישראל שלמדו רמזים והוראות בעבודת ה' גם מעניני חול כיו"ב (כמו מספר הקרון במרכבת המסע, שהו"ע עראי, ועאכ"כ בנוגע לבית קבוע), ובפרט בנדו"ד שהמספר נעשה שמו של הבית, כבפנים.

(35) הן בלשון הקודש – שבע מאות שבעים, הן באידיש – זיבן זיבעציק, והן בלשון המדינה (אנגלית) – "סעווען סעוונטיג".

ובאופן של פריצת גדר, שכל ד' רוחות העולם מתעלים לדרגת ארץ ישראל ("עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"), כולל ובמיוחד שכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם נקבעים בארץ ישראל ומתחברים לבית המקדש³⁷, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עליו נאמר³⁸ "פרצת עליך פרץ" ודרשו חז"ל³⁹ "זה משיח, שנאמר⁴⁰ עלה הפורץ לפניהם"⁴¹.

ויש לקשר ב' הענינים – הרמז בתוכן המספר שבע מאות ושבעים ("בית רבינו") עם שמו (הראשון) של רבינו המרומז בפסוק "יוסיף אדני- שנית ידו וגו'":

המספר שבע מאות ושבעים מורה על השלימות דמספר שבע – שבע כפי שכל א' כלול מעשר (מספר השלם), **שבעים**, ויתירה מזה, כפי שכל א' כלול ממאה (עשר פעמים עשר), **שבע מאות**, ועד לצירוף שניהם יחד, **שבע מאות ושבעים**.

והענין בזה:

מספר שבע קשור עם מציאות העולם, שנברא בשבעה ימים, שבעת ימי הבנין (שבע מדות)⁴², וקשור גם עם בירור העולם ע"י עבודתם של ישראל, שנחלקים לז' סוגים, ז' מדרגות בעבודת ה' (שבע מדות), שבעת קני

(36) ויצא כח, יד.

(37) ויש לומר, שזהו"ע פריצת גדר דבית המקדש, ע"ד ובדוגמת (ובמכ"ש וק"ו) מהפריצת גדר לירושלים כולה, כמ"ש (זכרי' ב, ח) "פרזות תשב ירושלים".

(38) וישב לח, כט.

(39) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

(40) מיכה ב, ג.

(41) ולהעיר, ש"בית משיח" בגימטריא "פרצת" (770). ודו"ק.

(42) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. ועוד.

(*) וביחד עם זה – "אני אהי' לה גו' חזמת אש גו'" (שם, ט).

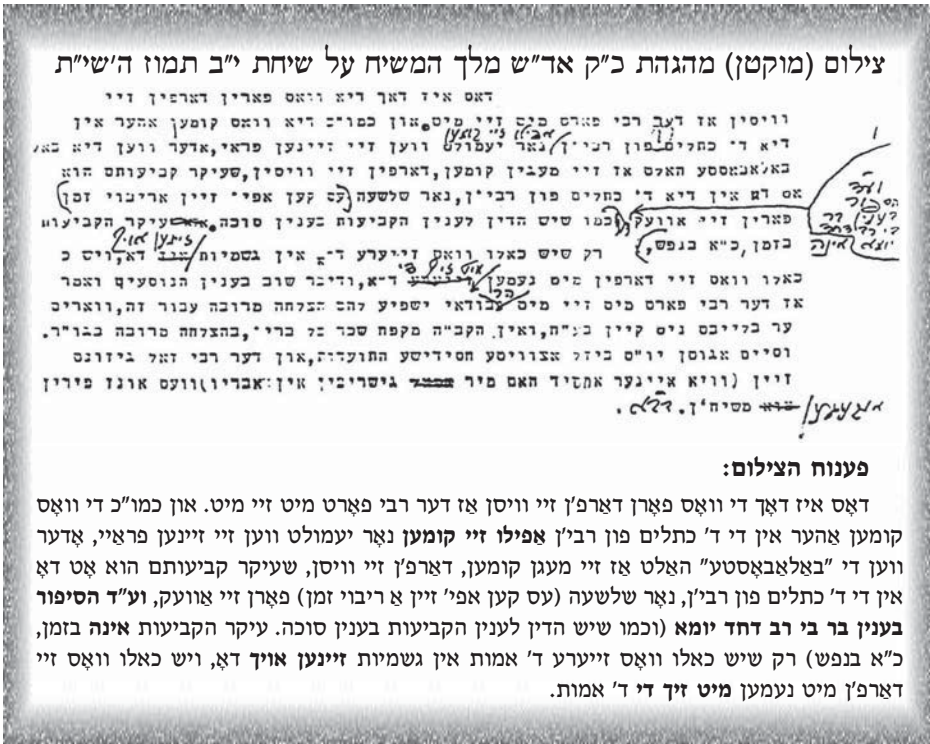
"יבנה מקדש במקומו" - במקומו של מלך המשיח בזמן הגלות

ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? – ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני" ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים¹ (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובני" לירושלים.

1) ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש (יל"ש ישע"י רמז תצט) ש"בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ* שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר ששמקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי' צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

(* ועפ"י ויתקן הדיוק 'עומד על גג בית המקדש' - ש"גגות... לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חז"ל בערך לקדושת א"י.

(מתוך קונטרס "בית רבינו שבבבל" - סוף ס"ו (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 468))



הבית הגדול של הנשיא הגדול בשושן הבירה

[. .] ובפרט שיש בזה כח הציבור. ובבית זה שהוא הבית הגדול (שמגדלין בו תורה וכו') של הנשיא הגדול – נשיא דורנו, שבשושן הבירה, ומבית זה הולכים, עם ענני שמיא, לעיר הבירה בירושלים.

(קטע משיחת ש"פ ויקרא, י"א אדר שני ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

מקומו של ה"אווהל מועד"

וענין זה הוא בהדגשה יתירה כשנמצאים ב"אווהל מועד", "בית ועד למבקשי ה'", שבבית-הכנסת ובית-המדרש דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עסק בתורה עבודה וגמ"ח במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה לא זזה ממקומה" – ה"ז מקום מסוגל ביותר להתגלות ד"אווהל מועד" בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה. (משיחת ש"פ ויקהל-פקודי ה'תנש"א - בלתי מוגה)

כ"ק לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידיך" במקום זה

ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום פרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה (ה"מקדש מעט") המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתוך המקור להפצת המעיינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש אד' כוננו ידיך".³

דאף-על-פי שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"⁴, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, ההכנה בשלימותה לה"מקדש אד' כוננו ידיך",

עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידיך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידיך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

(מתוך קונטרס כ"ח סיון ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

(1) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.
 (2) בשלח טו, יז.
 (3) וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט". ולהעיר מ"התמים" (חוברת ב' ע' קכו [ק, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי הצ"צ: מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק. . . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ"ק עם הקד"ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו'.
 (4) תניא רפ"ז.

המנורה⁴³, ועפ"ז, השלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) מורה על שלימות עבודתם של ישראל בבירור העולם ע"י מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, שאז נגאלים⁴⁴ מן הגלות וחוזרים ובאים לארץ ישראל.

ובלשון הכתוב שבו נרמז הקשר והשייכות דשמו הראשון של רבינו להגאולה – "ביום ההוא יוסיף אדני-י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפטרס ומכוש ומעילים ומשנער ומחמת גו", גאולתם של כל בני" משבעת הארצות, ומוסיף בכתוב "ומאיי הים", שקאי על חצי כדור התחתון, אשר, בעליית התחתון ביותר, מתעלים במילא שאר הארצות שלמעלה ממנו, כל שבעת הארצות, כללות העולם.

ויש לומר, שבשלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) נרמזת גם שלימות עבודתו של רבינו במשך כל ימי חייו, שבע עשיריות⁴⁵ שנים, שבעים שנה (תר"ם – תש"י), ועד לגמר ושלימות עבודתו בעשור השביעי בחצי כדור התחתון (מהבית שמספרו שבע מאות ושבעים) כולל גם המשך העבודה בשנים שלאח"ז ע"י דור השביעי, "כל השביעין

(43) ראה לקו"ת ר"פ בהעלותך. ובכ"מ.
 (44) להעיר, שגאולה שייכת לשביעי – "גאולה בשביעית. . . שעתידין ליגאל בשביעית" (מגילה יז, ב).
 (45) כולל גם השלימות דמאות (שהרי עבודתו היתה

חביבין⁴⁶ – שעי"ז נעשית השלימות דמעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות בכל שבעת הארצות שבעולם, ותיכף ומיד "יוסיף אדני-י שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו', עי"ז ש"פוצת (בגימטריא שבע מאות ושבעים) עליך פריך", "עלה הפורץ לפניהם".

ד. ובכל זה ניתוסף הדגשה יתירה בתקופה האחרונה:

העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מ"בית רבינו" ("770") הולכת ונמשכת וביתר שאת וביתר עוז גם לאחרי (עשר שנים האחרונות ב) חיים חיותו בעלמא דין, יותר מארבעים שנה (תש"י – תש"נ), באופן ד"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁴⁷, ונמצא, ש"בית רבינו" ("770") הוא בבחינת "תלפיות", "תל שכל פיות פונים בו", יותר מיובל שנים (ת"ש – תש"נ), "עד עולם"⁴⁸.

בתכלית השלימות ד"בן מאה כאילו מת ועבר ובטל מן העולם (ההעלם)" (אבות ספ"ה)) – שכל עשר כלול מעשר (שבע מאות).

(46) ויקד"ר פכ"ט, יא. וראה ד"ה באתי לגני השי"ת בתחלתו. ובארוכה – ד"ה זה תשי"א.

(47) תבוא כט, ג.

(48) שמואל-א א, א, כב ובפרש"י. ירושלמי ברכות פ"ד ה"א. וראה קידושין טו, א. מכילתא ופרש"י משפטים כא, ו.

המדור מוקדש

לזכות ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחי וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחי

גינזבורג

ולזכות זקניהם: מרת עלקה תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

"בית המקדש שלנו"

מבחר קטעים נפלאים על מעלת "בית רבינו שבבבל", "בית חיינו", "בית משיח" - 770, בהכנסנו לשנת השבעים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון (ט' אדר ה'ש"ת) ובשייכות למספר גליון זה לצד צילומי כתי"ק נדירים שפורסמו לראשונה בגליונות "יחי המלך"

ומעלה נוספת גם מצד המקום - בית-הכנסת ובית-המדרש, בית שמגדלין בו תורה ותפלה והחלטות טובות על גמ"ח, ביתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, ב' שמותיו קשורים עם הגאולה (כמדובר כמ"פ), ומובן, שכל עניניו הם בהדגשה יתירה בבית שבו התפלל ולמד ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה אינה זזה ממקומה", ועוד ועיקר - שכיון שזהו ביתו של הקב"ה, הרי בודאי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, כמובן מהנהגת יהושע, "יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל", שבודאי למד זה מהנהגת משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, ובפרט מצד הביטול דמשה - "ונחנו מה", שכל מציאותו אינה אלא "סימן" על המציאות דלמעלה.

(משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה התש"נ - בלתי מוגה)

מעין והכנה לבית המקדש השלישי

[. .] ענין זה מתחזק יותר בעמדתו עכשיו בבית משולש, ביהכנס, ביהמ"ד ובית מעשים טובים וגמילות חסדים, ובמיוחד - מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משה שבדורנו - שזה מעין והכנה לבית המקדש השלישי, שאף הוא בית משולש: ביתי בית תפלה², בית תורה (מקום סנהדרין ליד לשכת הגזית³), ובית גמילות חסדים (שנמשך ע"י הקרבת הקרבנות⁴. (משיחות ש"פ דברים, חזון (תשעה באב נדחה), יר"ד ו"א אב, ה'תשנ"א - מוגה, תרגום מאידית)

(1) נוסף על זה שביהמ"ק השלישי כולל בתוכו גם בית ראשון ובית שני, "אלה פקודי המשכן משכן", הב' מקדשות שנתמשכנו בשני חורבנין (פרש"י ר"פ פקודי) ויוחזרו לע"ל (כפשוטו ענין המשכון).
(2) ישע"י נו, ז.
(3) ירושלמי מכות פ"ב ה"ו. מכילתא ס"פ יתרו. פרש"י ר"פ משפטים. מדות פ"ה מ"ד. סנהדרין פו, ב (במשנה). רמב"ם הל' סנהדרין פי"ד ה"ב.
(4) ראה בארוכה מכתב בין עשירי בשבט וט"ו בשבט תשמ"ז (התוועדות תשמ"ז ח"ב ע' 414 ואילך). שיחת ש"פ תרומה תשמ"ז. וש"נ.

[. .] ובפשטות - שברגע זה ממש פותחים את העיניים ורואים שמישח צדקנו נמצא עמנו בבית כנסת ובית מדרש זה, בשר ודם, נשמה בגוף, למטה מעשרה טפחים!...
(קטע משיחת ש"פ פניחס ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

ממנו נמשכת השפעת החיות לכל הדור כולו

כולל ובמיוחד ומתחיל מאלו הנמצאים כאן בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ה"מקדש מעט . . . בית רבינו שבבבל"¹, שהוא ה"בית חיינו" דכל בני הנמצאים במקום זה וכל בני בכל הדור כולו, שכן "הנשיא הוא הכל"², ממנו נמשכת השפעת החיות לכל הדור כולו בכל קצוי תבל, ובמילא מובן שביהכ"נ וביהמ"ד ובית מעשים-טובים שלו הוא "בית חיינו", ובפרט ע"י השפעתו מתורת חיים ומצוות (שעליהן נאמרו³ "וחי בהם"), ש"הם חיינו ואורך ימינו"⁴.

ועי"ז שבנ"י הנמצאים כאן מראים דוגמא חי' איך יש לנהוג לפי הוראות נשיא דורנו - נמשכת ההשפעה והחיות מבית זה [ובפרט שמוסיפים בעת שיפורים ושיפוצים בבית - עד כמה ששייך בעוה"ז התחתון] לבנ"י עד בכל קצוי תבל, עד - לכל העולם כולו.
(קטע משיחות ש"פ יתרו, כ"ף שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

(1) מגילה כט, א. וראה בארוכה קונטרס בענין
מקדש מעט כו' (התוועדות תשנ"ב ח"א ע' 416
ואילך).
(2) פרש"י חוקת כא, כא.
(3) אחרי יח, ה.
(4) נוסח ברכת אהבת עולם דתפלת ערבית (ע"פ צבים ל, כ).

